

“मीठे बच्चे- तिमी रुद्र ज्ञान यज्ञमा बसेका छौ, रुद्र शिवबाबा तिमीलाई जे सुनाउनु हुन्छ त्यो सुनेर अरूलाई
अवश्य सुनाउनु छौ”

प्रश्न:- बाबाले पनि यज्ञ रचनु भएको छ र अरू मनुष्यहरूले पनि यज्ञ रचदछन्- दुवैमा कुनचाहिँ मुख्य अन्तर छ?

उत्तर:- मनुष्यहरू शान्ति होस् अथवा विनाश नहोस् भनेर रुद्र यज्ञ रचछन् तर बाबाले रुद्र यज्ञ रचनु भएको छ- यस यज्ञबाट विनाश ज्वाला प्रकट होस् र विश्व स्वर्ग बनोस्। बाबाको यस रुद्र यज्ञबाट तिमी नरबाट नारायण अर्थात् मनुष्यबाट देवता बन्छौ। त्यस यज्ञबाट त कुनै पनि प्राप्ति हुँदैन।

गीत:- तुम्हारे बुलाने को जी चाहता है...

ओम् शान्ति। यो कति मीठो गीत छ र कति अर्थ सहित छ, जो विशाल बुद्धिवाला हुन्छन् उनले राम्रो सँग बुझ्न सक्छन्। बुद्धि पनि नम्बरवार हुन्छ नि। उत्तम-मध्यम-कनिष्ठ हुन्छन्। उत्तम बुद्धिवालाहरूले यसको अर्थ राम्रो सँग बुझ्न सक्छन्। तुम्हारे बुलाने को जी चाहता है, यो कसले याद गर्छन्? (बच्चाहरूले) कुनचाहिँ बच्चाहरू? बच्चाहरू त धेरै छन्। जो ब्राह्मण बनेका छन्, जो देवता थिए, जसले पूरा ८४ जन्म लिएका छन् उनीहरूले नै धेरै बोलाएका छन्। उनीहरूले नै शिव अथवा सोमनाथको मन्दिरको स्थापना गर्छन्। सिद्ध हुन्छ कि हामी जो पूज्य देवी-देवता थियौं अहिले पुजारी बनेका छौं। वास्तवमा हामी पूज्य थियौं फेरि पुजारी बन्यौं त्यसैले सोमनाथ शिवको पूजा गर्छौं। रुद्र यज्ञ धेरै रचदछन्, रुद्र ज्ञान यज्ञ कहिले पनि रचदैनन्। रुद्र यज्ञ नाम राख्छन्। अहिले पनि रुद्र यज्ञ रचिरहेका छन्। तिमी धेरै राम्रो सँग सम्झाउन सक्छौ- रुद्र को हुनु हुन्छ? के रुद्रले कहिल्यै यज्ञ रचनु भएको थियो? कसरी रचनुभयो फेरि त्यसको सिद्धि के भयो? यो त कसैले जान्दैनन्। तिमीलाई अहिले ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ। परमपिता परमात्मा बाहेक ज्ञानको तेस्रो नेत्र कसैले दिन सक्दैन। ज्ञान सागर परमपिता परमात्माको लागि नै गायन गरिन्छ। मनुष्यलाई ज्ञान सागर भन्न सकिदैन। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामीलाई हजुरबुवाबाट वर्सा मिलिरहेको छ जसलाई नै अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दान गर्नुहोस् भनेर याद गर्छन्। फेरि हामी पनि दान लिएर अरूलाई दान गर्नेछौं। धेरै सजिलो छ। केवल याद दिलाउनु हुन्छ- तिमी दुइटा पिता हुनु हुन्छ। भक्तिमार्गमा पनि दुई पिता हुन्छन्। सत्ययुग-त्रेतामा लौकिक पिता मात्र हुन्छन्। त्यहाँ वर्सा पनि यस समयको पुरुषार्थ अनुसार पाउँछौ। त्यसैले तिमी बच्चाहरूको दिमाग चल्लु पर्छ। रुद्र यज्ञ कसले रचनु भएको थियो भनेर ठाउँ ठाउँमा गएर सोध्नु पर्छ। के रुद्र ज्ञान यज्ञ हो वा रुद्र यज्ञ हो? वास्तविक नाम हो रुद्र ज्ञान यज्ञ। रुद्र त हुनु हुन्छ निराकार। उहाँले कसरी यज्ञ रचन सक्नुहुन्छ? अवश्य पनि शरीर धारण गर्नु पर्छ। दक्ष प्रजापतिको यज्ञ पनि मान्दै आएका छन्। दक्ष प्रजापतिले यज्ञमा अश्व स्वाहा गरेको देखाउँछन्। घोडालाई टुक्रा-टुक्रा गरेर जलाउँछन्। त्यसलाई दक्ष प्रजापति यज्ञ भनिन्छ। यो कुरा तिमीले अहिले जान्दछौ, त्यसैले त्यहाँ लेख्नु पर्छ- यो यज्ञ कुनचाहिँ हो? बडो धुमधाम सँग यज्ञ गर्छन्। धेरै पैसा जम्मा गर्छन्। ठूला-ठूला व्यक्तिहरूले दान गर्छन्। कसैले १०० निकाल्छन्, कसैले ५०० निकाल्छन्। यस रुद्र ज्ञान यज्ञमा त तिमी सारा स्वाहा हुन्छौ। त्यसमा त अलि-अलि पैसा निकालेर जम्मा गर्छन् फेरि ब्राह्मणलाई दक्षिणा मिल्छ। यहाँ त

तिमीलाई स्वाहा हुन्छ। त्यहाँ स्वाहा हुने कुरा छैन। यहाँ बच्चाहरूले भन्छन्— बाबा तन-मन-धन सहित म आउँछु, त्यहाँ यस्तो भनिदैन। यस्तो आहुति कहिल्यै हालिदैन। आरती आदि हुन्छ, चन्दा-चीरा (पगरीको कपडा) हुन्छ। ठूला-बडा सँग लिन्छन्। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— यस रुद्र ज्ञान यज्ञबाट नै विनाश ज्वाला प्रज्वलित भएको हो। उनीहरू यज्ञ रच्छन् शान्तिको लागि, विनाशको लागि होइन। त्यहाँ शान्तिको ठूलो आवाज गर्छन्। शान्ति त सारा दुनियाँमा चाहिन्छ नि, नि। परमात्मा हुनु हुन्छ शान्तिका सागर। तिमी बच्चाहरूलाई अर्थ सम्झाइन्छ। अखबार पढ्छौ भने ख्याल चल्नु पर्छ— हामी कसरी सम्झाऔं?

बाबाले जान्नुहुन्छ— बी. के. हरूले कसरी दोकान सम्हालि रहेका छन्। सेठको कुनचाहिँ दोकान राम्रो चल्छ, कुनचाहिँ मेनेजर राम्रो छ, त्यो त गुड जानोस्, गुडको गोथरी जानोस्। यी ब्रह्मा हुन् गोथरी। यी बडो रमणिक कुरा हुन्। त्यसैले रुद्र ज्ञान यज्ञको लागि लेखिएको छ— यसबाट विनाश ज्वाला निकल्छ। उनीहरू यज्ञ गर्छन् शान्तिको लागि। यो हो सच्चा-सच्चा यज्ञ। ती ब्राह्मणहरूको त अनेक सेठहरू हुन्छन्। यहाँ तिमी ब्राह्मणहरूको एउटै सेठ छन्। बाबा हुनु हुन्छ रुद्र। रुद्र बाबा भन वा शिव भन अथवा सोमनाथ भन, उहाँले ज्ञान यज्ञ रच्नु भएको छ, जसमा तिमी बसेका छौ। त्यो यज्ञ त दुई-चार दिन चल्छ। तिम्रो यो रुद्र ज्ञान यज्ञ त धेरै महान् छ। पूरा हुन समय लाग्छ। यो हो नरबाट नारायण, अथवा मनुष्यबाट देवता बन्ने यज्ञ। उनीहरूले त यसो भन्न सक्दैनन्। बाबाले बसेर सम्झाउनु हुन्छ— कसरी उनीहरूलाई सावधान गर्ने। ठूला-ठूलाहरू सँग भन— यो जुन तपाईंहरू यज्ञ रच्नुहुन्छ, त्यसमा भूल छ। परमपिता परमात्मा कल्प-कल्प संगममा आउनु हुन्छ। शास्त्रहरूमा युगे-युगे लेखिदिएका छन्। यो भूल गरिदिएका छन्। यत्तिकै रुद्र यज्ञ रच्छन्। वास्तवमा रुद्र ज्ञान यज्ञ हो। शिवको नाम हो रुद्र, उहाँले नै ज्ञान यज्ञ रच्नु भएको हो। जसरी इब्राहिमले आफ्नो इस्लाम धर्मको स्थापना गरे, बुद्धले बौद्ध धर्मको स्थापना गरे, त्यसरी नै रुद्रको ज्ञान यज्ञबाट विनाश ज्वाला प्रज्वलित हुन्छ। त्यसैले उनीहरू शान्तिको लागि यज्ञ रच्छन् अर्थात् विनाश चाहँदैनन्। स्वर्गको स्थापनाको लागि नर्कको विनाश हुन्छ भने राम्रै हो नि, हैन!

भारतखण्ड हो अविनाशी खण्ड। अवश्य पनि यहाँका मनुष्य सम्प्रदाय धेरै संख्यामा हुनु पर्ने हो। आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो। त्यो भएको पूरै कल्प भयो। शास्त्रहरूमा ३३ करोड लेखिदिएका छन्। तर यो त सम्झनु पर्छ— अवश्य नै अरू धर्मवाला भन्दा देवता धर्मको जनसंख्या बढी होला, तर तिनीहरू अरू धर्ममा गएका (कनवर्ट भएका) छन् भने कसरी निक्लिन्छन्। बौद्धी, क्रिश्चियन, मुसलमान आदि धेरै बनेका छन्, यसकारण थोरै जनसंख्या हुन्छ। यो पनि ड्रामा। यसमा सम्झने बडो विशाल बुद्धि चाहिन्छ। जबसम्म बुद्धिमा ज्ञान बसेको हुँदैन भने केवल अर्पणमय भएर पनि के फायदा? अर्पणमय त धेरै बन्छन् तर जसले राम्रो सँग धारणा गरेर अरूलाई गराउँछन् प्रजा बनाउँछन् तिनीहरूले नै राम्रो पद पाउन सक्छन्।

यो गीत एक्युरेट छ— बुलाने को जी चाहता है... सबै भन्दा पहिले ८४ जन्म कसले लिए होलान्? जो पहिले-पहिले थिए, ती थिए नै देवी-देवताहरू। ती पनि भारत वर्षमा नै थिए। अहिले त कोही कतै, कोही कतै कनवर्ट (परिवर्तन) भइसकेका छन्। कोही त भारतखण्डबाट बाहिर गइसकेका छन्। नत्र वास्तवमा भारतवर्ष जस्तो ठूलो तीर्थ अरू कुनै छैन। अरू सबै धर्म स्थापक जो छन् उनीहरूलाई पनि पावन बनाउन भगवानलाई भारतमा आउनु पर्छ किनकि सबै पतित छन्, सबैलाई पावन बनाउनेवाला एक हुनु हुन्छ। यो

तिमीलाई थाहा छ। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार यथार्थ रीति जान्न सक्छन्। तिमीले भन्दछौं— हामी रुद्र ज्ञान यज्ञमा बसेका छौं, यस्तो कुनै यज्ञ हुन्छ र, जसमा यति लामो समयसम्म बसिन्छ? बसेर के गछौं? रुद्रले जुन ज्ञान सुनाउनु हुन्छ त्यो सुनिरहन्छौ। जहिले सम्म रुद्र बाबा यस शरीरमा हुनु हुन्छ, सुनाउँदै रहनु हुन्छ। प्रजापिता ब्रह्मा पनि अवश्य यहाँ नै होलान् नि। ब्रह्माको दिन र ब्रह्माको रात गाइएको छ। सूक्ष्मवतनवासी ब्रह्माको कहाँ दिन र रात बनाइन्छ र? उनी त सूक्ष्मवतनवासी देवता हुन्। दिन र रातको प्रश्न यहाँको हो। ब्रह्माको रात अर्थात् पतित। फेरि उनै पावन बन्छन् भने दिन हुन्छ। ब्रह्मालाई पनि पावन बनाउनेवाला उहाँ नै एक सतगुरु हुनु हुन्छ। सत् बाबा, सत् टीचर, सतगुरु तीनै एकमा हुनु हुन्छ। पहिले अवश्य बाबाको बच्चाहरू होलान् फेरि पद टीचरबाट पाउन्छन्। नम्बरवार छन् नि, हैन! यो पनि बुद्धिमा रह्यो भने कति खुशी हुन्छ। तिमी पहिले बेहदको बाबाको थियौ नि। यहाँ आएका छौ पार्ट बजाउन। भक्तिमार्गमा बेहदका बाबालाई याद गर्दै आएका थियौ किनकि उहाँ हुनु हुन्छ स्वर्गका रचयिता। अवश्य नै स्वर्गको राजाई दिनेवाला हुनु हुन्छ। यो कुरा सम्झाउन त धेरै सजिलो छ। समझदारले नै सम्झाउन सक्छन्। वास्तवमा समझदार तिमी ब्राह्मण हो। तिमीहरूमा जो बुद्धिमान छन् उनीहरूमा पनि नम्बरवार छन्। दुनियाँका बुद्धिमानहरू पनि नम्बरवार हुन्छन् नि, हैन! यहाँ पनि जो समझदार बन्दै जान्छन् उनीहरूले अवश्य नै राम्रो नम्बर पाउँछन्। हरेकले आफ्नो दिल सँग सोधोस्— म कहाँसम्म समझदार बनेको छु? जसरी बाबाले मुरली चलाउनु हुन्छ त्यसरी नै त्यहाँ पनि तिम्रो मुरली चल्न सक्छ। तिमीले उनीहरूलाई सम्झाऊ— रुद्र यज्ञ र रुद्र ज्ञान यज्ञमा रात-दिनको फरक छ। रुद्र ज्ञान यज्ञ रचनाले त्यसबाट विनाश ज्वाला निकल्यो, विश्व स्वर्ग बन्यो। यहाँ फेरि यिनीहरू विनाश नहोस् अर्थात् स्वर्गको स्थापना नहोस् भनेर यज्ञ रचिन्छन्। यो त उल्टो कुरा भयो। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— म यी सबैको उद्धार गर्नको लागि आउँछु। रुद्र ज्ञान यज्ञ रचिन्छु। त्यसैले तिमी प्रतिज्ञा गर्छौं— बाबा, हामी हजुरबाट सुनेर अरूलाई सुनाउनेछौं। ठीकै छ, अरूलाई सुनाऊ। पहिले यहाँ रिपिट त गर। घरी-घरी रिपिट गर (दोहोर्‍याऊ), जसले गर्दा जहाँ पनि सम्झाउन सकियोस्। फस्टक्लास प्वाइन्ट छ। त्यस यज्ञमा त जौ-तिल आदि हाल्छन्, मेरो रुद्र ज्ञान यज्ञमा त सारा पुरानो दुनियाँको सामग्री समाप्त भएको थियो। तर यी सबै कुरा कसैको बुद्धिमा राम्रो सँग धारण हुँदैन। बाबालाई याद गर्दैन् त्यसैले बुद्धिको ताला नै खुल्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— म पनि के गरुं? यस समयमा सबैको बुद्धि पतित छ, उनीहरूलाई पावन बनाउँछु। जसले मलाई याद गर्दैन् उनीहरूलाई धारणा हुन सक्दैन। बुद्धिको ताला कसरी खुलोस्? यादबाट नै खुल्नेछ। मोस्ट विलेवेड (अति प्रिय) बाबा हुनु हुन्छ, उहाँको बडो महिमा गर्छन्। शिवबाबाको कति महिमा छ! शिवको पूजा पनि हुन्छ, त्यसैले अवश्य आउनु हुन्छ होला नि। अङ्ग विना आएर के गर्न सक्नुहुन्छ? त्यसैले अब ब्रह्मामा आएको छु। तिमी बच्चाहरू बापदादाको सामुनै बसेका छौ तर देह-अभिमान भएको कारणले त्यति प्यार, बाबाको लागि सम्मान (रिगार्ड) रहँदैन। निर्देशनमा मुश्किलले चल्छन्। अहंकारमा आइहाल्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म निरहंकारी छु, तिमीलाई यति अहंकार किन आउँछ? म नै होसियार छु भन्ने सम्झन्छन्। यति देह-अभिमान आइहाल्छ।

अब कसैको पति मर्छ त त्यसको देह खतम भयो। बाँकी आत्मा निकलेर गयो फेरि ब्राह्मणमा आत्मालाई बोलाउँछन्। देहलाई त बोलाउँदैनन्। भावना राख्छन् त्यसैले भावनाको भाडा मिल्छ। पतिलाई याद गर्दै रह्यो भने पतिको साक्षात्कार गर्नेछौ। बाबाले साक्षात्कार त गराउनु हुन्छ नि। यस्तै धेरैको प्यार हुन्छ। आउने

त आत्मा नै हो नि। कसैको स्त्रीमा प्यार छ भने भावनाको भाडा मिल्छ। स्त्रीलाई देख्छन्। चीज लिएर आउँछन्, स्वयं नै उसलाई पहिराउँछन्। यसरी नै धेरथोर हुँदै आएको छ। पहिले-पहिले धेरै विधि सँग खुवाउँथे। जसरी गणेश अथवा नानक आदिलाई याद गर्छन् भने साक्षात्कार हुन्छ, यस्तै धेरैको हुन सक्छ। तर त्यो चाबी एक बाबाको हातमा नै छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यी साक्षात्कारको कुरा पनि ड्रामामा निश्चित छ। साक्षात्कार गराउनुभयो, ड्रामा चल्यो, रोकिदैन। ड्रामालाई पनि राम्रो सँग जान्नु पर्ने हुन्छ। अरे, बाबाको त राम्रो सँग रिगार्ड (सम्मान) राख। बाबामा यति रिगार्ड, प्यार राख्न धेरै मुश्किल सम्झन्छन्। सम्झन्छन्— उहाँ त निराकार हुनु हुन्छ। भन्छन्— यो त उहाँको रथ हो, यिनलाई हामी के गर्ने? हामी त निराकारलाई नै याद गर्नेछौं। ठीकै छ, निराकारको गोदमा गएर देखाऊ? निराकारको साथमा खाऊ, पिऊ। तिमी यिनको पासमा किन आउँछौ? भन्छन्— होइन बाबा, हजुर यिनमा हुनु हुन्छ, हजुरलाई नै यिनमा विराजमान सम्झेर चल्छौं। यो धेरै मुश्किलले कसैको बुद्धिमा रहन्छ। यस्ता धेरै छन् जो गफ लगाउँछन्— मेरो बाबामा धेरै प्यार छ, म यति घन्टा बाबालाई याद गर्छु। यी बाबाले भन्छन्— म पनि पूरा याद गर्दिनँ। म त एक मात्रै सिकीलधे बच्चा हुँ फेरि पनि म पुरुषार्थ धेरै गर्छु। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अर्पण हुनुको साथ-साथै आफ्नो बुद्धिलाई विशाल बनाउनु छ। उच्च पदको लागि राम्रो सँग धारणा गर्नु र गराउनु छ।
- २) बाबा समान निरहंकारी बन्नु छ। अहंकारलाई छोडेर बाबा सँग अति प्यार वा रिगार्ड राख्नु छ। देह अभिमानमा आउनु छैन।

वरदानः— हरेक कदममा पदमको कमाई जम्मा गर्ने समझदार ज्ञानी आत्मा भव

समझदार ज्ञानी आत्मा ऊ हो, जसले पहिला सोचदछ अनि गर्छ। जसरी ठूला मानिसहरूले पहिला भोजनलाई चेक गराउँछन् र फेरि ग्रहण गर्छन्, त्यस्तै संकल्प बुद्धिको भोजन हो। त्यसैले यसलाई पहिले चेक गर फेरि कर्ममा ल्याऊ। संकल्पलाई चेक गर्नाले वाणी र कर्म स्वतः समर्थ हुन जान्छ, जहाँ समर्थ छ त्यहाँ कमाइ छ। त्यसैले समर्थ बनेर हरेक कदम अर्थात् संकल्प, बोली र कर्ममा पदमको कमाई जम्मा गर, यो नै ज्ञानी आत्माको लक्षण हो।

स्लोगनः— बाबा र सर्वको आशीर्वादको विमानमा उड्ने आत्मा नै उड्ता योगी हो।